

Α.Ο.Δ.Ε. - ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟ ΤΕΣΤ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΟΜΑΔΑ Α'

Στις παρακάτω προτάσεις, από Α.1. μέχρι και Α.6, να γράψετε στο τετράδιό σας τον αριθμό της καθεμιάς και δίπλα του την ένδειξη Σωστό, αν η πρόταση είναι σωστή, ή Λάθος, αν η πρόταση είναι λανθασμένη.

A.1 Τα λειτουργικά προγράμματα δράσης περιλαμβάνονται στη λειτουργία του προγραμματισμού του μάντζμεντ.

Μονάδες 4

A.2 Ο Henri Fayol υποστήριξε ότι με την εφαρμογή επιστημονικών μεθόδων είναι δυνατόν να υπάρξει αύξηση της παραγωγικότητας, χωρίς να δαπανάται άσκοπα ανθρώπινη εργασία.

Μονάδες 4

A.3 Σε ένα κατάστημα το στέλεχος πρώτης γραμμής σχεδιάζει το πρόγραμμα, οργανώνει τους πόρους και μοιράζει τις θέσεις εργασίας στο προσωπικό, διευθύνει (ενεργοποιεί) τη διαδικασία δίνοντας εντολές και οδηγίες και, τέλος, ελέγχει τα αποτελέσματα.

Μονάδες 4

A.4 Η έννοια του μάντζμεντ συνδέεται άμεσα με την αποτελεσματικότητα της επιχείρησης ή του οργανισμού.

Μονάδες 4

A.5 Η λειτουργία του ελέγχου δεν είναι ανεξάρτητη από τη λειτουργία του προγραμματισμού.

Μονάδες 4

A.6 Μάντζμερ είναι αυτός που πετυχαίνει αποτελέσματα μέσω της εργασίας άλλων ανθρώπων.

Μονάδες 4

Στις παρακάτω προτάσεις, από Α.7 μέχρι και Α.9, να γράψετε στο τετράδιό σας τον αριθμό της πρότασης και δίπλα του το γράμμα που αντιστοιχεί στο σωστό συμπλήρωμά της.

A.7 Η ενεργοποίηση όλων των ικανοτήτων των ανθρώπινων πόρων προς όφελος της επιχείρησης, αλλά και του ίδιου του στελέχους της εντάσσεται στη λειτουργία :

- α.** του προγραμματισμού
- β.** της οργάνωσης
- γ.** της διεύθυνσης
- δ.** του ελέγχου

Μονάδες 5

A.8 Η ανάπτυξη γραφικών μεθόδων απεικόνισης σχεδίων με στόχο καλύτερο διοικητικό έλεγχο οφείλεται στον:

- α. Mayo
- β. Fayol
- γ. Taylor
- δ. Gantt

Μονάδες 5

A.9 Ο προγραμματισμός, ως λειτουργία της Οργάνωσης και Διοίκησης, δεν περιλαμβάνει :

- α. τη διαμόρφωση στρατηγικών και πολιτικών
- β. τα λειτουργικά προγράμματα δράσης
- γ. την τμηματοποίηση των λειτουργιών
- δ. τον καθορισμό στόχων

Μονάδες 6

A.10 Με τι ασχολείται ο επιστημονικός κλάδος της Διοίκησης των Επιχειρήσεων και ποια είναι τα επιμέρους επιστημονικά πεδία του;

Μονάδες 10

ΟΜΑΔΑ Β

B.1 Τι υποστήριξε η θεωρία που ονομάστηκε «κίνημα των ανθρωπίνων σχέσεων», πού εστιάζονταν οι κατηγορίες για το επιστημονικό μάντζμεντ και τι προέκυψε από την έρευνα που πραγματοποιήθηκε σε μεγάλες βιομηχανικές επιχειρήσεις το 1920;

Μονάδες 12

B.2 Από τις λειτουργίες της Οργάνωσης και Διοίκησης, να περιγράψετε τη λειτουργία της οργάνωσης.

Μονάδες 18

B.3. Να αναφέρετε τις προϋποθέσεις αποτελεσματικής άσκησης των λειτουργιών του μάντζμεντ σε μια επιχείρηση ή οργανισμό. (δεν ζητούνται τα παραδείγματα για τον διευθυντή μιας κλινικής και τον προϊστάμενο λογιστηρίου).

Μονάδες 12

B.4 Να αναπτύξετε τον προβληματισμό σχετικά με την εφαρμογή του μάντζμεντ σε χώρες με διαφορετικές πολιτιστικές, κοινωνικές, οικονομικές και τεχνολογικές ιδιαιτερότητες.

Μονάδες 8

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΟΜΑΔΑ Α

A.1	A.2	A.3	A.4	A.5	A.6	A.7	A.8	A.9
Σωστό	Λάθος	Σωστό	Σωστό	Σωστό	Σωστό	γ	δ	γ

A.10 Ο ευρύς επιστημονικός κλάδος της Διοίκησης των Επιχειρήσεων ασχολείται με τη μελέτη, την περιγραφή και την εξήγηση των φαινομένων που συνδέονται με το σύνολο της επιχείρησης (ή οργανισμού), με τις επιμέρους λειτουργίες της, τα μέρη της, καθώς και με τις σχέσεις της με το περιβάλλον. Τα επιμέρους επιστημονικά πεδία της Διοίκησης των επιχειρήσεων είναι:

- Η Οργάνωση και Διοίκηση (Management)
- Το Marketing και η Διοίκηση Πωλήσεων
- Η Διοίκηση Παραγωγής
- Η Χρηματοοικονομική Διοίκηση και η Λογιστική
- Η Διοίκηση Ανθρώπινων Πόρων
- Η Διαχείριση Πληροφοριών

ΟΜΑΔΑ Β

B.1 Το 1920 εμφανίστηκαν οι πρώτοι αμφισβητίες της θεωρίας του Taylor και των οπαδών του. Οι κατηγορίες εστιάζονταν στο γεγονός ότι το επιστημονικό μανάτζμεντ μεταχειριζόταν τους εργαζόμενους ως εξαρτήματα μηχανής, απαιτώντας τυποποιημένες κινήσεις και μεθόδους. Υποστήριξαν ότι, αν οι επιχειρήσεις επέτρεπαν στους εργαζόμενους να έχουν ενεργό συμμετοχή σε θέματα που αφορούσαν τις συνθήκες και τις μεθόδους εργασίας, τότε το ηθικό τους θα βελτιωνόταν και θα έδειχναν μεγαλύτερη προθυμία για συνεργασία. Η θεωρία αυτή ονομάστηκε κίνημα ανθρώπινων σχέσεων και κυριότεροι εκπρόσωποί της ήταν ο Elton Mayo και F.

Roethlisberger. Από την έρευνα που πραγματοποιήθηκε το 1920 σε μεγάλες βιομηχανικές επιχειρήσεις προέκυψε ότι η συμμετοχή των εργαζομένων σε ομάδα εργασίας και το γεγονός ότι οι εργαζόμενοι ένιωθαν ότι οι γνώμες και τα συναισθήματά τους είχαν σημασία για την επιχείρηση βοηθούσε στην αύξηση της παραγωγικότητας και μάλιστα ανεξάρτητα από τη βελτίωση ή τη χειροτέρευση των συνθηκών εργασίας.

B.2 Είναι ο συνδυασμός των δομών (θέσεων εργασίας, τμημάτων, σχέσεων εξουσίας, ιεραρχικών επιπέδων), των διαδικασιών και των κανόνων λειτουργίας, ώστε να εξασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα στην επιχείρηση (ή στον οργανισμό). Με τη λειτουργία αυτή γίνεται σαφές ποιος είναι υπεύθυνος για την εφαρμογή μιας δράσης, τη λήψη μιας απόφασης, τα είδη διαδικασιών και κανόνων, σύμφωνα με τα οποία επιλύονται τα προβλήματα σε έναν οργανισμό, όπως η επιχείρηση, το σχολείο κτλ. Επομένως, η οργάνωση είναι η διαδικασία με την οποία το σύνολο των εργασιών που απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων της επιχείρησης ταξινομείται σε επιμέρους καθήκοντα, κατανέμεται στα κατάλληλα στελέχη, στα οποία αναθέτονται παράλληλα οι σχετικές ευθύνες και διαθέτονται οι κατάλληλοι πόροι. Η λειτουργία αυτή καθιστά αναγκαία την ύπαρξη ενός "οργανισμού" με συγκεκριμένη δομή και λειτουργική διάρθρωση. Η επιχείρηση αποτελεί μια μορφή τέτοιου οργανισμού που ασχολείται με παραγωγικές δραστηριότητες με σκοπό την επίτευξη κέρδους. Επομένως, η οργάνωση εκφράζεται συνήθως με:

- α. Οργανόγραμμα, το οποίο παρουσιάζει την οργανωτική διάρθρωση, δηλ. μια σχηματική απεικόνιση σε διάγραμμα διευθύνσεων, τμημάτων κτλ., που υπάρχουν σε μια επιχείρηση.
- β. Καταμερισμό των εργασιών.
- γ. Εκχώρηση εξουσίας σε χαμηλότερα κλιμάκια της διοίκησης.
- δ. Τμηματοποίηση των λειτουργιών ή με άλλη μορφή τμηματοποίησης.

B.3 Γνώσεων, που αφορούν τις έννοιες, τις αρχές, τις μεθόδους και τις τεχνικές του management και των επιμέρους λειτουργιών του.

Διοικητικών ικανοτήτων, με την έννοια της δυνατότητας των στελεχών να εφαρμόζουν τη γνώση του management στην πράξη.

Φιλοσοφίας ή κουλτούρας (“πιστεύω”, αξίες, νοοτροπίες) των στελεχών ως προς την αναγκαιότητα και τον τρόπο άσκησης του management.

Εκτός από τις διοικητικές γνώσεις, τις ικανότητες και τη διοικητική κουλτούρα, η άσκηση του management στηρίζεται και σε συγκεκριμένα διοικητικά συστήματα ή “εργαλεία” διοίκησης. Τέτοια, για παράδειγμα, μπορεί να είναι ένα σύστημα αμοιβών, ένα σύστημα αξιολόγησης της απόδοσης, ένα σύστημα ελέγχου του χρόνου εργασίας των εργαζομένων, ένα σύστημα προγραμματισμού. Τα συστήματα αυτά σχεδιάζονται και αναπτύσσονται συνήθως από ειδικούς συμβούλους και χρησιμοποιούνται από διοικητικά στελέχη.

B.4 Ένας άλλος προβληματισμός θα μπορούσε να υπάρξει ως προς τον τρόπο ανάπτυξης και εφαρμογής του management σε χώρες με διαφορετικές πολιτισμικές, κοινωνικές, οικονομικές και τεχνολογικές ιδιαιτερότητες. Αν για παράδειγμα, το management που εφαρμόζεται σε βιομηχανικά αναπτυγμένες χώρες, θα μπορούσε να εφαρμοστεί και στην Ελλάδα. Η απάντηση σ’ αυτόν τον προβληματισμό είναι ότι οι βασικές έννοιες και αρχές του management ισχύουν σ’ όλες τις χώρες. Τα στοιχεία που χρειάζονται προσαρμογή είναι οι μέθοδοι, οι διαδικασίες και οι τεχνικές εφαρμογής των λειτουργιών του μάνατζμεντ, έτσι ώστε να ανταποκρίνονται στην ελληνική πραγματικότητα.

Τα θέματα επιμελήθηκε:

Γιώργος Καμαρινός / Οικονομολόγος

Επιστημονικός συνεργάτης του www.aode.gr

Mail: g.kamarinos@aode.gr